उद्यतैकभुजयष्टिमायतीं श्रोणिलम्बिपुरुषान्त्र सर्गः ११
मेखलां। तां विलोक्य वनितावधे घृणां पत्रिणा सह
मुमोच राघवः ॥१७॥ बाणभिन्नहृदया निपेतुषी
साखकाननभुवं न केवलं। विष्टपत्रयपराजयस्थिरां
रावणश्रियमपि व्यकम्पयत् ॥१८॥

उद्यतेति। राघवो रामस्तां विलोक्य दृष्ट्वा वनितायाः स्त्रिया वधेमारणे पत्रिणाबाणेन सह घृणां जुगुप्सां करुणां वा मुमोच तत्याज किं० तां उद्यता ऊर्ध्वंकृता एकभुज एव यष्टिर्यस्या स्तां पुं किं० तां आयतीं आगच्छन्तीं पुं किं० तां श्रोण्यां कटि प्रदेशे लम्बनशीला पुरुषाणामन्त्राण्येव मेखला यस्यास्तां अस्या आततायित्वेन वधार्हत्वादस्या वधे घृणात्याग उचितः ॥१७॥ बाणेति। निपेतुषी निपतितासा केवलमेकं स्वस्य काननस्य वनस्य भुवंपृथवीं न व्यकम्पयत् किन्तु रावणस्य श्रियं लक्ष्मीमपि व्यक म्पयत् किं० सा बाणेन भिन्नं विदीर्णं हृदयं यस्याः सा किं० रावणं विष्टपानां लोकानां त्रयस्य पराजयेन स्थिरां ताडका वधश्रवणे रावणस्यापि भयमुत्पन्नमिति भावः ॥१८॥